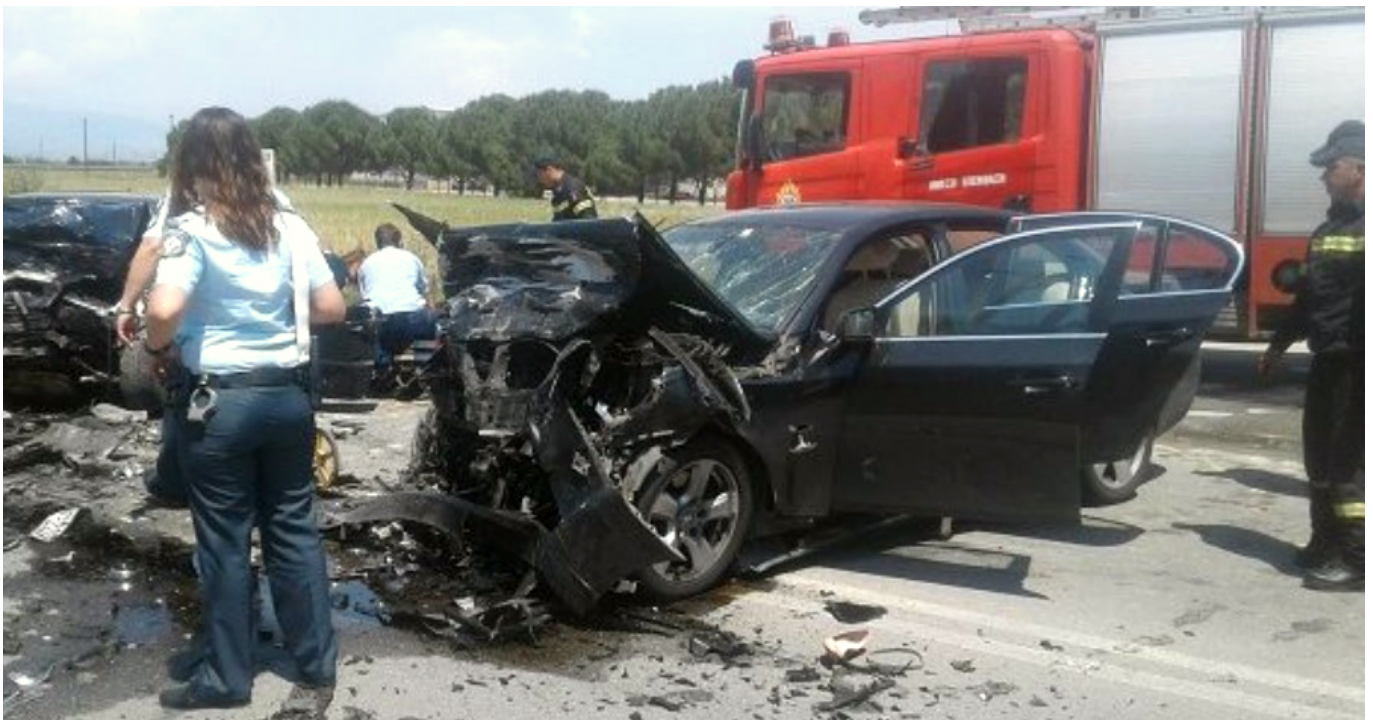

28 Αυγούστου 2019

«Μανούλα ξύπνα, μανούλα σήκω, χάσαμε το μπαμπά δεν θέλουμε να χάσουμε κι εσένα»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Μητέρα έχασε σε τροχαίο δυστύχημα τον σύζυγό της. Το όνομά της είναι Πωλίνα και θέλησε να μοιραστεί την ιστορία της. Τα δύσκολα που πέρασε και πως τα

παιδιά της ήταν αυτά που την επανέφεραν στη ζωή.

“Μετά από 8 χρόνια αποφάσισα ότι θέλω να μοιραστώ την ιστορία μου. Με όσες από εσάς έμειναν χήρες/οι πρόσφατα αλλά και με όσες/όσους δεν μπορούν να προχωρήσουν στο τώρα.

Τον γνώρισα στα 15 μου στα 18 αρραβωνιαστήκαμε, στα 20 παντρευτήκαμε και έως τα 24 είχαμε δυο όμορφες κόρες.

Όλοι μας έλεγαν ότι ήμασταν πολύ μικροί και ότι ήταν καταδικασμένο να μην πετύχει. Αφού είχαμε μπει από πολύ νωρίς στις ευθύνες και στα βάσανα. Αλλά εμείς όχι μόνο τα καταφέραμε αλλά γίναμε και πρότυπο οικογένειας. Και αγάπης σε όλο μας τον κύκλο.

Δουλεύαμε και οι δυο και προσπαθούσαμε για το καλύτερο της οικογένειας μας, δημιουργήσαμε, πετύχαμε και όλα με πολύ κόπο και δουλειά.

Κάναμε πολλά ταξίδια που αγαπούσαμε και οι δυο αλλά είχαμε και πολλές όμορφες εμπειρίες και ονειρευόμασταν το μέλλον μας

Ήταν για μένα τα πάντα, φίλος, εραστής, σύζυγος, υπέροχος πατέρας και βοηθός μου (χωρίς καμία υπερβολή ότι ονειρεύεται κάθε γυναίκα) και βέβαια μέσα σε αυτά τα 20 χρόνια που ήμασταν μαζί φυσικό και επόμενο ήταν να είχαμε κι εμείς τα σκαμπανεβάσματα μας και τις κρίσεις μέσα στο γάμο αλλά με γνώμονα την αγάπη τα ξεπερνούσαμε”.

Μητέρα περιγράφει τον χαμό του συζύγου της

Δευτέρα πρωί αποχαιρετιστήκαμε με ένα φιλί και ένα να προσέχεις, το μεσημέρι με καλούν από την τροχαία με ένα: «Γεια σας η κα Ταδε?» «Μάλιστα», «από την Τροχαία σας καλώ, θα θέλαμε να έρθετε για αναγνώριση».....τροχαίο μου είπαν, ακαριαία μου είπαν....δεν θυμάμαι και πολλά μετά από αυτό.

Το μόνο που θυμάμαι για τους επόμενους τέσσερις μήνες είναι να είμαι με ένα μπουκάλι ούισκι αγκαλιά, τη φωτογραφία του, ηρεμιστικά σε μαύρο χάλι και να πηγαίνω πρωί βράδυ στο κοιμητήριο για να τον συναντήσω να του μιλήσω να κλάψω να φωνάξω και να του πω τα παράπονα μου που με άφησε τόσο γρήγορα.

Τα παιδιά στον αυτόματο (ηλικίας 10 & 12), το σπίτι ένα χάλι και δουλειά, ούτε για αστείο.

Και κάπου εκεί στους τέσσερις μήνες ξαπλωμένη και ένα ράκος στο κρεβάτι από το μεθύσι και το κλάμα ήρθε το μεγάλο μου κοριτσάκι και μου λει: «Μανούλα ξύπνα, μανούλα ΣΗΚΩ μανούλα χάσαμε το μπαμπά δεν θέλουμε να χάσουμε κι

εσένα».....και αυτό ήταν ξύπνησα και σηκώθηκα, πήρα τις ζωές μας στα χέρια μου. Ήταν σαν να έφαγα χαστούκι από το ίδιο μου το παιδί.

“Έγινα πατέρας και μητέρα για δυο μου αγγελούδια”

Από εκείνη την μέρα πάλεψα, πάλεψα πολύ με όλους και με όλα έγινα πατέρας και μητέρα για τα δυο μου αγγελούδια δεν άφησα κανέναν να τις πληγώσει ή να τις πειράξει ή να λυπηθούν τα ορφανά (που πολύ συχνά το άκουγα).

Ξεκίνησα να δουλεύω , να τρώω, να γυμνάζομαι, να είμαι ενεργή στις δραστηριότητες και στη καθημερινότητα των κοριτσιών μου, να βγαίνω, να φλερτάρω και να βλέπω τη ζωή μου με άλλο μάτι.

Εκείνον δεν τον ξέχασα και ούτε πρόκειται ποτέ άλλωστε μου άφησε και μου χάρισε ότι ποιο όμορφο έχω στη ζωή μου, είναι κάθε μέρα δίπλα μας και μας προστατεύει όπως το έκανε πάντα!

Αυτό που θέλω να πω μέσα από αυτή την ιστορία την δική μου ιστορία και επειδή διαβάζω όλους αυτούς τους μονογονείς που είναι πληγωμένοι και προδομένοι είναι ότι ο καθένας μας χρειάζεται τον δικό του χρόνο επούλωσης και αποδοχής του χαμού και ποτέ μα ποτέ μην τα παρατάτε και ειδικά όταν υπάρχουν παιδιά. Αυτά θα σας δείξουν το δρόμο και την χαρά να ξαναζήσετε.

Και εσείς οι χωρισμένοι μην γίνεστε εκδικητικοί και εγωιστές, αφήστε τα παιδιά σας να ζήσουν και τον άλλο γονιό όσο είναι καιρός, εσείς έχετε θέμα με τον πρώην σύντροφο όχι τα παιδιά σας άλλωστε τον είχατε επιλέξει.

Υγεία και δύναμη εύχομαι σε όλες τις οικογένειες.

Πωλίνα”.

Αυτή ήταν η συγκλονιστική ιστορία της μητέρας. Που πάλεψε, σηκώθηκε και πήρε τη ζωή στα χέρια της για τα δυο της παιδιά.

Πηγή: enimerotiko.gr